

Luis Landero

Altres títols importants:

- *Juegos de la edad tardía* (1989): el seu debut i obra mestra instantània. Va guanyar el Premi Nacional de Literatura i el Premi de la Crítica.
- *El balcón de invierno* (2014): un llibre de memòries emocionant on narra la seva infància i el descobriment de la lectura.
- *Lluvia fina* (2019): una novel·la psicològica implacable sobre els secrets familiars i el poder destructiu de la paraula.

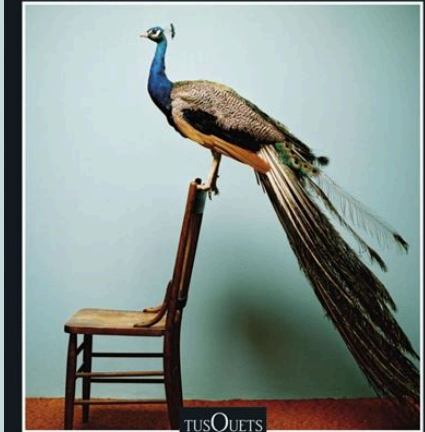
bca.conselldemallorca.es
[@biblioteca_cultura_artesana](https://www.instagram.com/biblioteca_cultura_artesana)
[bibliotecadeculturartesana](https://www.facebook.com/bibliotecadeculturartesana)

Consell de Mallorca

Luis Landero
**UNA HISTORIA
RIDÍCULA**

colección andanzas

GUIA DE LECTURA
Una historia ridícula

Luis Landero

12 de novembre de 2026

Club de Lectura
Biblioteca de Cultura Artesana

Una historia ridícula

Sobre l'autor:

Escriptor extremeny (Alburquerque, Badajoz, 1948) que s'ha consolidat com un mestre de la narrativa contemporània.

És un dels millors narradors vius en llengua castellana. El seu estil és inconfusible: una mescla de precisió cervantina, humor tendre i una capacitat única per convertir la quotidianitat en quelcom èpic o, com diu el títol que veurem, ridícul.

Abans de dedicar-se plenament a l'escriptura i a l'ensenyament (va ser professor a l'Escola d'Art Dramàtic de Madrid), va treballar en diversos oficis: des d'aprenent en un taller mecànic fins a guitarrista flamenc. Aquesta mescla de vida humil i alta cultura es reflecteix sempre en els seus llibres.

La novel·la està narrada en primera persona per Marcial, un home de mitjana edat, amb un treball mediocre en una empresa càrnia, que es considera a si mateix un intel·lectual incomprès i algú d'una elegància superior.

La trama es dispara quan Marcial coneix Pepita, una dona de classe alta, culta i fascinant. Marcial s'obsessiona amb ella i desplega totes les seves habilitats per conquerir-la, tractant d'encaixar en un món de tertúlies artístiques i sopars sofisticats al qual no pertany.

El nucli de l'obra és:

- L'autoengany i la vanitat.
- El xoc de classes socials vist des del ressentiment.
- La ridiculesa com a motor de l'existència humana.
- El poder de la retòrica (Marcial creu que parlant bé pot ser qui vulgui ser).

Preguntes per a la reflexió

-És Marcial un narrador fiable? Fins a quin punt creis el que conta i fins a quin punt sospitau que està distorsionant la realitat?

-Us ha fet pena Marcial en algun moment o heu sentit vergonya aliena? És un malvat, un pallasso o una víctima de les seves pròpies inseguretats?

-Realment Marcial estima Pepita? o estima la idea d'ascens social i validació que ella representa?

-Com retrata Landero la família de Pepita (l'alta burgesia)? Són realment tan superiors com Marcial creu o són igual de buits?

-Quin és el moment més ridícul de la novel·la per a vosaltres? Tots som una mica Marcial quan intentam impressionar algú?